

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyně Mgr. Jitkou Zavřelovou v právní věci žalobce: **D. D. L.**, nar. , státní příslušník , bytem , zastoupený JUDr. Karlem Polákem, advokátem se sídlem Lorecká 465, 284 01 Kutná Hora, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra (odbor azylové a migrační politiky)**, pošt. schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 2. 2014, č. j. OAM-7/ZA-ZA08-HA08-2014,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 13. 2. 2014, č. j. OAM-7/ZA-ZA08-HA08-2014 (dále jen „napadené rozhodnutí“), žalovaný rozhodl, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná podle ustanovení § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil podle ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu. V tomto rozhodnutí žalovaný dospěl k závěru, že žalobcem uvedené nový důvod spočívající v uzavření manželství se státní příslušnicí mající na území České republiky povolený dlouhodobý pobyt, na základě kterého se žalobce domáhá opětovného meritorního posouzení žádosti o mezinárodní ochranu, není relevantní ve smyslu zákona o azylu. Jinou novou skutečnost dle zákona o azylu žalobce neuvedl a ani správní orgán ji nezjistil.

Žalobce proti tomuto rozhodnutí brojí žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č.150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Namítá, že oba výroky rozhodnutí považuje za nezákonné, neboť jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany byla označena za nepřipustnou v rozporu s ustanovením § 10a písm. e) zákona o azylu a k zastavení řízení tudíž nebyl důvod. Žalobce ve své žádosti uvedl nové skutečnosti, které nastaly po pravomocném skončení předchozího řízení, a sice uzavření manželství s paní N. T. H., s níž a její dcerou žije ve společné domácnosti v České republice. Žalovaný však, ačkoli tuto novou skutečnost v napadeném rozhodnutí zmiňuje, ve svých úvahách uzavítá, že žalobce v žádosti uvedl zcela totožné důvody a neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě popírá oprávněnost žaloby a setrvává na závěrech obsažených ve vydaném rozhodnutí. Žalovaný je toho názoru, že rodinné vazby nejsou důvodem, který by sám o sobě bylo možno podřadit pod důvody k udělení mezinárodní ochrany podle §14a zákona o azylu. Navíc pokud by vycestování žalobce bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky, nebylo by možné vydat rozhodnutí o jeho správním vyhoštění, k čemuž v případě žalobce došlo dne 30. 5. 2013.

Žalobce v replice uvádí, že žalovaný pomíjí, že u opakované žádosti je třeba posoudit možné nové skutečnosti a zjištění pro udělení jak azylu, tak udělení doplňkové ochrany. Pokud opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany takové nové skutečnosti nebo zjištění obsahuje, je správní orgán povinen hodnotit takovou žádost jako přípustnou a meritorně o ní rozhodnout. Dále žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněné. Žalovaný se rovněž nezabýval tím, zda uzavření manželství může odůvodňovat udělení azylu (včetně humanitárního) či doplňkové ochrany.

Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 15. 5. 2014, čj. 46 Az 15/2014 – 42, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení, přičemž zároveň žalovaného zavázal k náhradě nákladů žalobce. Důvodem, pro který krajský soud rozhodnutí zrušil, byl nesprávný závěr žalovaného o tom, že žalobce uvádí ve své žádosti totožné důvody jako v případě žádosti první. Ve věci bylo potřeba dle krajského soudu rozhodnout meritorně a posoudit, zda uzavření manželství může být důvodem pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany.

Na podkladě kasační stížnosti žalovaného byl tento rozsudek zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 8. 2014, čj. 9 Azs 171/2014 – 31, neboť dospěl k závěru, že krajský soud nerespektoval ustálenou judikaturu. Zdůraznil, že opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je možno považovat za přípustnou tehdy, pokud žádost obsahuje nové skutečnosti nebo zjištění a zároveň se musí jednat o takové skutečnosti či zjištění, jež nebyly bez vlastního zavinění žadatele předmětem zkoumání v přechozím řízení. V daném případě je klíčovým posouzení otázky, zda žalobcem uvedená skutečnost – uzavření manželství – může být považována za onu novou, pro kterou by mělo dojít k opětovnému meritornímu posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany. NSS odkázal na stávající judikaturu, kdy například v rozsudku ze dne 17. 9. 2003, čj. 4 Azs 6/2003 – 55 Nejvyšší správní soud vyslovil, že uzavření sňatku, a to ani s občanem České republiky, není zákonným důvodem, na jehož základě by vznikl právní nárok na udělení azylu v České republice (§ 12 zákona o azylu). NSS poukázal na skutečnost, že pokud není relevantním důvodem pro udělení mezinárodní ochrany manželství s občanem České republiky, tím spíše pak tímto důvodem nemůže být manželství s občankou, která se na území České republiky zdržuje na základě povolení k dlouhodobému pobytu. Nejvyšší správní soud zhodnotil, že v opakovaném řízení o udělení mezinárodní ochrany nebyly uvedeny žádné nové skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žalobce, neboť žalobci nic nebrání, aby své

právo na rodinný život realizoval ve své vlasti, neboť ustanovení čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod č. 209/1992 Sb. (dále jen “Úmluva”) neukládá státu všeobecný závazek akceptovat volbu dotčených osob ohledně země jejich společného pobytu. Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí v této věci poukázal na skutečnost, že pokud žalobce hodlá svůj rodinný a soukromý život rozvíjet v České republice, pak by se měl snažit upravit svůj pobytový status dle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů nikoli dle zákona o azylu. Právě ustanovení zákona o pobytu cizinců totiž primárně chrání právo na rodinný a soukromý život zakotvené v čl. 8 Úmluvy. Ve svém rozhodnutí se NSS rovněž zabýval otázkou použití ustanovení o azylu za účelem sloučení rodiny dle § 13 zákona o azylu a ustanovení upravujících tzv. humanitární azyl dle § 14 zákona o azylu, přičemž dovodil, že tato ustanovení se v posuzovaném případě neaplikují. V podrobnostech krajský soud v plném rozsahu odkazuje účastníky na odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 8. 2014, čj. 9 Azs 171/2014–31.

Právní názor vyslovený Nejvyšším správním soudem ve shora uvedeném rozsudku je pro zdejší soud závazný. Je tudíž třeba primárně vyjít z toho, že uzavření manželství (ať již s občanem ČR či s cizincem v ČR dlouhodobě pobývajícím) není za žádných okolností skutečností relevantní z hlediska žádné formy mezinárodní ochrany, tj. ani z hlediska azylu a ani z hlediska doplňkové ochrany. Jestliže tedy žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobce ve své druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, je třeba jeho názoru přisvědčit, neboť byť žalobce nově uvedl uzavření manželství a z hlediska skutkového jde o okolnost novou, není tomu tak již z hlediska podmínek stanovených zákonem o azylu a vyložených judikaturou Nejvyššího správního soudu, protože této skutečnosti chybí azylová relevance, tj. potenciál zasáhnout do hmotněprávního postavení žadatele o udělení mezinárodní ochrany.

Pochybení v odůvodnění napadeného rozhodnutí, na které žalovaný též v žalobě upozornil, a to v podobě tvrzení, že již v první žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce jako důvod uvedl snahu setrvat v ČR společně se svojí manželkou, soud nepovažuje za vadu odůvodnění rozhodnutí, která by znamenala nepřezkoumatelnost tohoto rozhodnutí pro nesrozumitelnost. Jde toliko o dílčí nepřesnost bez vlivu na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, neboť na jiném místě napadeného rozhodnutí je obsah první žádosti o udělení mezinárodní ochrany rekapitulován správně.

Po opětovném přezkoumání napadeného rozhodnutí s ohledem na akceptaci právní argumentace Nejvyššího správního soudu neshledal krajský soud žalobu důvodnou, a proto ji v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Učinil tak, aniž by ve věci nařizoval jednání, neboť s takovým postupem soudu účastníci řízení vyslovili souhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému pak žádné náklady řízení, jejichž náhradu by mu bylo možné přiznat, nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je

posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 1. října 2014

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
samosoudkyně

Rozsudek byl vyhlášen dne 1. října 2014 [§ 49 odst. 11, § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní].

Za správnost:
Božena Kouřimová